

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύσιμα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λοῦσας δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου. — Ἑλληνίδες πριγκήπισσαι. Μαργαρίτα Μαυρογένους Α'. — Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες (ὑπὸ κ. Καλλιόπης Κινδύνη). — Ἡ Ἀφροδίτη (ἐκ τῶν τοῦ Flammarion ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Κυριακίδου). — Συμβουλαὶ πρὸς μητέρας (ὑπὸ κ. Μαρίας Νεβώ, ἰατροῦ. Ἀνταπόκρισις ἐκ Γαλλίας). — Ἐσπερίδες καὶ Σύλλογοι. — Βιβλία. — Ἀλληλογραφία. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου

Πυκναὶ συνωθοῦνται εἰς τὰ ἐδώλια τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου αἱ μικραὶ ἐργάτιδες καθ' ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἔτους, πυκνότεραι δὲ καὶ μετὰ μείζονος προθυμίας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ἡ ἡμέρα τοῦ ἀγῶνός των πλησιάζει, ἡ ἡμέρα τῆς ἐξελέξεως τῆς ἐτησίας ἐργασίας των εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα.

Εἰς τὸν αὐτὸν μὲ ὄλα τὰ παιδιά τοῦ κόσμου ὑποβαλλόμεναι καὶ αὐταὶ νόμον, αἰσθάνονται κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐξετάσεων ποιάν τινα συγκίνησιν καὶ ἀνησυχίαν, διὰ τὸ ἀποτελεσμα τῆς δοκιμαστικῆς ἐργασίας των. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τούτων καὶ ἐκείνων εἶναι, ὅτι οὔτε διανυκτερεύουσιν καθαρὸν γράφουσαι τετράδια, οὔτε ζηρᾶν τὸν λαμῶν των εἰς πολὺν μελέτην, οὔτε ὑφίστανται τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν τοῦ φεβροῦ καύσωνος τῆς συνήθους τῶν ἐξετάσεων ἐποχῆς.

Δὲν μελετοῦν διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι πλὴν τοῦ βιβλίου τῆς ἀναγνώσεως οὐδὲν ἄλλο ἔχουν τοιοῦτο, τὰ πάντα πρακτικῶς διδασκόμεναι. Δὲν καθρογράφουσι διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπιδείξεως τῆς ἰκανότητός των, ὡς δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη καὶ ἐξετάσεων, ἀφοῦ μάλιστα τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ιδέας μας κατεστήσαμεν ἤδη γνωστάς· διὰ σειρᾶς ὄλης ἄρθρων.

Ἄλλ' αἱ ἐργάτιδες ὑπάγονται εἰς ἰδιαίτην τινὰ κατηγο-

ρίαν, ὅπως ξένην πρὸς τὰς τῶν Παρθεναγωγείων μαθητρίδας. Διὰ τὰς ἐργάτιδας τὸ Κυριακὸν Σχολεῖον, δὲν εἶναι ὅ,τι διὰ τὰ εὐτυχῆ παιδιά τὸ καθημερινὸν Παρθεναγωγεῖον. Δὲν ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐργασίαν καὶ προορισμὸν των τὸ Σχολεῖον τοῦτο. Τούναντίον ἀφαιρεῖ τὰς μοναδικὰς ὥρας τῆς ἀνέσεως καὶ ἀναψυχῆς ὁλοκλήρου τῆς ἐβδομάδος των. Εἶναι μία ἐπὶ πλέον ἀγγαρεία προστιθεμένη εἰς τὸν ἤδη ἀρκετὰ κοπιώδη καὶ ἀνιαρὸν βίον των. Ἄλλ' ἀγγαρεία ἀναγκαία, ἀγγαρεία ἐπιβαλλομένη παρὰ τε τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἀφοῦ συντελεῖ εἰς τὴν μοναδικὴν στοιχειώδη μόρφωσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἤθους τῶν νεανίδων αὐτῶν.

Εὐτυχῶς αἱ πλεῖσται τῶν ἐργατιδῶν, ἐξοικειωθεῖσαι ἐκ τῆς δυστυχίας προῶρος νὰ ἐννοοῦν καὶ αἰσθάνονται ποῖον τὸ δυνατόν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐτυχίαν των, πρόθυμοι σπεύδουσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἐν τῷ Κυριακῷ Σχολεῖῳ παρεχομένης διδασκαλίας.

Ἴνα ὁμως ἐνισχύωνται διὰ τὴν προθυμίαν των αὐτῆν, διὰ τὴν θυσίαν τῶν μόνων ὥρων τῆς διασκεδάσεως καὶ ἀνέσεώς των, διὰ τὴν ἐργατικότητα καὶ ἐπιμέλειαν καὶ χρηστὴν διαγωγὴν, ἀνάγκη καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐπιδεικνύωνται αἱ πρόοδοί των, αἱ προκαλοῦσαι ἀληθῆ κατὰπληξιν καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐπαινῶνται καὶ ἀμείβωνται διὰ παροχῆς πραγμάτων ἀπαραιτήτου ἀνάγκης.

Ἐν καινουργῆς φόρεμα διὰ τὸ Πάσχα, ἐν ζευγὸς νέων ὑποδημάτων πόσον δὲν ἐμψυχώνει τὴν πτωχὴν ἐργάτιδα καὶ δὲν τὴν ἐνισχύει εἰς τὴν ἐπίμοχθον ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, ἢ μετὰ τούτου ἡρωϊσμοῦ ἀναλαμβάνει ἀπὸ τῶν πρώτων ἀμέσως τῆς ζωῆς τῆς χρόνων.

Αἱ ἐξετάσεις λοιπὸν σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἀμοιβὴν καὶ ἐνίσχυσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ὄχι τὴν καταπόνησιν τῶν μικρῶν ἐργατιδῶν. Ἐὰν παρὰ τὸ πόρισμα τῆς καταβληθείσης εὐσυνηδέητου ἐργασίας τάξωμεν τὴν ἀμοιβὴν, ἐξοικειούμεν τὴν ἐργάτιδα νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν, ἀφοῦ πάντοτε πολυτρόπως ἀμείβεται

αυτή, και πολυτρόπως αποθλίβει ευεργετική. Και ή αγάπη τής εργατίας αποτελεί δια την εργατίδα την ευτυχίαν, την τιμήν, την εξαγρῳλισίν του παρόντος και του μέλλοντος αυτής.

Είς τουτου ανέκαθεν από τής συστάσεως του Κυριακού Σγρο- λείου πολυτίμους ετύχομεν άρωγούς τας φιλανθρωπούς κυρίας και δεσποινίδας τής πόλεώς μας, αΐτινες ήμιλλώντο τις πρώτη νά αποστείλη εν φόρεμα ή εν οιονδήποτε χρήσιμον αντικείμενον δια τας πτωχάς εργατίδας μας. Από του παρελθόντος μάξιστα έτους μαθήτριαι παρεναγωγείων, σωματεία και Σύλλογοι νεαρών δεσποινίδων συστηματικώτερον μᾶς έβούθησαν, αποστείλασαι ήμιν μέγαν αριθμόν καινουργών δια τὸ Πάσχκ φορεμάτων.

Και κατὰ τὸ έτος τουτου καλήν άπκρχήν έποιήτατο τὸ Παρ- θεναγωγείον τής κ. Μαρίας Βελλή δια τής ευεργετικής παρα- στάσεώς του, εξ ής εισηεπράχθησαν διακρίσεις είκοσι δρ. δια τών όποίων θά προμηθευθώμεν πενήτηντα περίπου φορέματα. Φι- λάθρωπος έπίσης και φιλόπατρις όμογενής εκ Σφᾶξ τής Τύ- νιδος, ό δια τας τόσας προς την εκεί έλληνικήν κοινότητα εκ- δουλεύσεις του διακρινόμενος, ό ιδρυτής ελληνικών ναών και αναγνωστηρίων, κ. Νεοκλής Θεοδωρίδης μᾶς απέστειλεν έπίσης εκατόν φρ. χρ. δια τών όποίων θά προμηθευθώμεν περι τὰ τεσσα- ράκοντα έπίσης φορέματα δια τας άπόρους εργατίδας μας.

'Αλλ' ό αριθμός των άνέρχεται είς τριακοσίας περίπου και έχο- μεν έτι ανάγκην μεγάλου αριθμού φορεμάτων προς συμπλή- ρωσιν. 'Ελπίζομεν, ότι και τὰ Παρθεναγωγεία και οί Παιδικοί Σύλλογοι και αί φιλάνθρωποι κυρίαι και δεσποινίδες τής πό- λεώς μας θά συνεχίσωσι την τὴν κάλως έγκαινιασθεΐτην ήδη συνήθειάν των. Και ούτω την προσηχη Κυριακήν θά έχουσι την ευχαρίστησιν, παρευριστόμεναι είς τας έξετάσεις μας νά εκτι- μήσωσι την άξίαν των καλών εργατιδών μας και νά μετάρχωσι τής χαρᾶς και άκτινοβολίας του βλέμματός των, καθ' ήν στιγ- μήν θά βραβεύωνται αύται δια των δώρων, αΐτινα θά όρείλων- ται είς την γενναιότητα των φιλανθρώπων άναγνωστριών και άναγνωστών μας.

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΠΡΟΓΡΗΘΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΧΙΧ ΚΑΙ ΧΙΧ ΑΙΩΝΟΣ

Πάντες σχεδόν οί Έλληνες οί συγγραψαντες ιστορίαν ήθεώ- ρησαν την από τής πτώσεως τής Κ|πόλεως μέχρι τής 'Ελλη- νικής 'Αναγεννήσεως εποχήν ως μίαν των σκοτεινοτέρων δια τον 'Ελληνισμόν εν γίνει και ιδίᾳ δια τον εν Β'ζκντίῳ τοιοῦτον. 'Εσχάτως μάξιστα γνωστότατος ιστοριογράφος εν μαθήματι αυτού εν τῷ «Παρνασσῷ» περί τής 'Ελληνίδος τής 'Αναγεννή- σεως και τοι έμνημόνευσε, εν παρόδῳ, των μετὰ την πτώσιν τής Κ|πόλεως χρόνων, άπερᾶθη όμως, ότι οὔδεις δύναται νά γείνη λόγος περί τής 'Ελληνίδος των χρόνων εκείνων, διότι αυτή ήκολούθησεν εν πᾶσι τὸ παράδειγμα του άνδρός, τὸ όποιον οὔτε αξιοζήλευτον, άλλ' οὔτε κᾶν, ως επί τὸ πολύ, αξιοτίμιον είναι.

'Ημεῖς δὲν επιχειροῦμεν νά αντιτάξωμεν γνώμην είς τὰ παρα- του κ. καθηγητου λεχθέντα. 'Ω; ιστοριογράφοι όμως του φύλου μας δὲν δυνάμεθα νά άρῆσωμεν νά καλυρῆθῃ δια λήθης εποχή, κατὰ την έποίαν οί διαπρέψαντες τότε Έλληνες και Έλληνίδες έν δὲν έδρασαν και δὲν εΐργάσθησαν άμίσεως ύπερ τής δούλης τότε πατρίδος των, συνετέλεσαν όμως προς διατήρη- σιν τής γλώτσης και τής θρησκείας είς πάσας τας ύποδούλους

έλληνικᾶς χώρας, είς εξύψωσιν του γοήτρου του ελληνικού όνό- ματος, και όπερ κυριώτατον είς μετρίαν των δεινῶν των υπό την θωμακικήν κυριαρχίαν κυπτόντων τότε αδελφῶν των.

Βεβαίως πολλά έγράφησαν και έλέχθησαν κατὰ των Φανα- ριωτών, πολλά κατὰ πάντων ότοι μετὰ την πτώσιν τής Κ|πό- λεως έδέχθησαν θέσεις εν τῇ Αύλῃ και τῇ θωμακική διοι- κήσει. 'Αλλ' είς ήμᾶς δὲν επιτρέπεται νά συμμερίζώμεθα την γνώμην εκείνων, άφού είμεθα είς κατάστασιν νά έννοοῦμεν πό- σου κάλου πρόξενοι δια την έθνικήν ήμῶν άποκατάστασιν έγέ- νοντο οί Φαναριῶται. Είς ήμᾶς δὲν επιτρέπεται νά στιγματί- ζωμεν την μνήμην εκείνων, οΐτινες ήναγκάζοντο ίνα σώσωσι την ιδίαν και την των οικείων κεφαλήν νά ύποδύωνται τους πιστούς και άρωσιωμένους είς τον κατακτητήν, ένῶ άρ' έτέρου δια των χρηματικών άπολαυῶν των ίδρουσι ναούς ελληνικούς και σχο- λεία ελληνικά άπανταχού τής δούλης 'Ελλάδος προς διατή- ρησιν τής γλώτσης και τής θρησκείας μας, των δύο τουτων κυριωτάτων παραγόντων τής 'Ελληνικής 'Αναγεννήσεως. Είς ήμᾶς δὲν επιτρέπεται νά αναθεματίζωμεν την μνήμην εκείνων, ών οί πλείστοι δια τής ζωῆς και του αΐματός των επλήρωσαν τον προς την κοινήν πατρίδα όφρον, και από τὰ σπλάγγνα των όποίων έγεννήθη και προήχθη είς φῶς ή Φιλική 'Εταιρεία, είς ήν όρείλει κατὰ μέγα μέρος ή 'Ελλάς την σημερινήν αυθι- παρξίαν τής.

'Υπάρχουν λοιπόν όνόματα επιφανῶν 'Ελληνίδων και κατὰ την περίδον ταύτην του έθνικού ήμῶν βίου' υπάρχουν έξο- χοι γυναικείαι προσωπικότητες και κατὰ τον 18ον και 19ον αιώνα, είς ής όρείλεται ή έλληνοπρεπής μόρφωσις οϊκῶν και τέκνων τιμώντων τὸ 'Ελληνικόν όνομα.

Μόνη ή άνατροπή και πληρεστάτη 'Ελληνική εκπαίδευσις των 'Ελληνίδων τουτων, μόνη ή έπίδοσίς των είς άνωτέρας φι- λολογικᾶς σπουδᾶς και των ήθῶν των ή άυστηρότης, και ό προς πᾶν έλληνικόν σθεατός των θά ήρει βεβαίως ίνα επιφανῆ αύται καταλάβωσι θέσιν εν τῇ ιστορίᾳ τής 'Ελληνίδος των νεωτέρων χρόνων.

'Αλλ' αί άρεταί των δὲν περιορίζονται ευτυχῶς είς τον στε- νόν τουτον κύκλον και ή δρετίς των δὲν υπήρξε βεβαίως άρ- νητική. Και ίνα σήμεραν μίαν μόνην φαναριωτικήν γενεαλογίαν λάβωμεν ύπ' όψει, την των Μαυρογενῶν, θά αριθμήσωμεν πολλά όνόματα γυναικῶν εξεχούσων, από του τής συζύγου του Νικο- λου Μαυρογένους Μαργιῶρας, του γένους Σκαναυῆ, ήτις και εν τῇ ευτυχίᾳ και δόξῃ και εν τῇ καταστροφῇ και καταδιώξει του συζύγου της άνεδείχθη πρότυπον συνετής και έξόχου μη- τρός και συζύγου, μέχρι του τής δικήμου ήρωίδος Μαντουῆ Μαυρογένους, ήτις και ως άρχηγῆς διεπείρεν είς τον ύπερ τής άπελευθερώσεως ήμῶν άγῶνα, και ως χορηγῆς τής 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως κατηγάλασεν όλόκληρον την μεγάλην αυτής πε- ριουσίαν και ως σορή εξέπληξεν όλον τον πολιτισμένον κόσμον δια των γνώσεων και τής πολυμαθείας τής.

ΜΑΡΓΙΩΡΑ Ν. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

Τὸ γένος Σκαναυῆ

Α'.

'Η Μαργιῶρα Μαυρογένους δὲν είναι βεβαίως εκ των επι- φαμετέρων γυναικῶν του μεγάλου και ευγενούς οϊκου των Μαυρο-

γενῶν. Προτάτουμεν την βιογραφίαν αυτής των λοιπῶν, διότι υπήρξεν ή σύζυγος του Νικολου Μαυρογένους, όστις έκλήσεν ύπερ πάντας τους λοιπούς τον οϊκον τουτον και όστις δύναται νά θεωρηθῇ ως κυρίως άνδρωτης του μετὰ την πτώσιν τής Κ|πόλεως άνατυταθέντος ευγενούς τουτου οϊκου.

Πολλοί και ιδίως Φαναριῶται, μετὰ των όποίων και ό άποδος έχθρῶς του Ν. Μαυρογένους 'Αλέξανδρος 'Υψηλάντης άρνούνται είς τον οϊκον των Μαυρογενῶν την τιμήν νά όνο- μάξωνται Φαναριῶται. Κατὰ τον Rouqueville όμως ή οίκο- γένεια των Μαυρογενῶν είναι άρχαιοτάτη βυζαντινή ευγενῆς οίκογένεια, διατηρήτασα και μετὰ την πτώσιν τής Κ|πόλεως έχην τής αρχαίας αυτής δόξης.

Κατ' άλλους δὲ εν οἷς και ό ιστοριογράφος Κούμας οί Μκυ- ρογένοι κατήγοντο εκ των ήγεμόνων τής 'Ενετίας Μοροζίνῶν, ότινες ως και ό Νικόλαος Μαυρογένης υπεγράφοντο Λατινιστι Μανροσενί. Τοῦτο δὲν είναι επαρκῆς ένδειξις τής ενετικῆς κα- τχώγῆς των, άφού μάξιστα ό άνεψιός του Ν. Μαυρογένους Στέφανος μέμφεται εν Κ|πόλει του θείου του—ήγεμονεύοντος τότε εν Βλαχία— ότι τότεν άκκατολόγητος έγεινεν, ώστε νά ύπο- γράφεται Μανροσενί και νά λέγη ότι κατάγεται εκ του οϊκου του Μοροζίνῆ.

'Όπως δήποτε και εν έχη τὸ πρᾶγμα ή Μαργιῶρα Μαυρο- γένους είναι γνησίας και άδιαριλοεικήτου φαναριωτικῆς κατα- γωγῆς, θυγάτηρ του εκ Μουδανίας τής Μικρᾶς 'Ασίας Σκα- ναυῆ και αδελφῆ του Πέτρου Σκαναυῆ, τον όποιον ό 'Ρήγας ά- ναφέρει είς τὰ ποιήματά του.

Οί χρονογράφοι τής εποχῆς εκείνης έλαχίστας δίδουσι πλη- ροφορίας περί τής Μαργιῶρας Μαυρογένους. 'Εν όμως κρίνη τις την μητέρα εκ των θυγατέρων, βεβαίως ή Μαργιῶρα υπήρξε γυνή μεγάλῆς άξίας, άφού εν τῷ περιπετειώδει βίῳ της τοι- αύτην κατώρθωσε νά δώτη άνατροπήν είς τας θυγατέρας της, ότε νά διακρηθῶσι μετὰ των γυναικῶν τής εποχῆς των δια τε την ευρυτάτην μάθησίν των, την άρετήν και την άπειρον ευσθείαν των

'Αλλως τε και ως σύζυγος άνδρῶς βεβαίως υπερόχου και τᾶς υψίστας των πολιτικῶν θέσεων καταλαβόντος, αλλά δια τουτου και έλάχιστον δυναμένου νά άφιερῶ χρόνον είς την ευτυ- χίαν τής οικογενείας του, άνδρῶς όστις πολλούς έδήσσε νά κα- ταβάλῃ άγῶνας και πολλές νά ύποστῇ πικρίας μέχρις οὔ κα- ταλάβῃ τὸ ήγεμονικόν άξίωμα, όστις είς πᾶν προς τὰ έμπρός βήμα του είχε νά έξουδετερώτῃ παντός εΐδους σκευωρίας και πλεκτάνας, ή Μαριῶρα υπήρξεν άπαράμιλλος σύντροφος και ενισχύτρια και παρήγορος.

'Ενυμφεῖθη περί τὰ 1760 περίπου πριν ή ό σύζυγος της διορισθῇ εισέτι μέγας και εξ άπορρήτων του ναύαρχου του Τουρ- κικου στόλου Δζεζαερί Γαζῆ Χαστᾶν Παστᾶ. Μετέτξε λοιπόν πᾶσῶν των δοκιμασιῶν και συνεμερίσθη όλας τας άγωνίας και όλους του; κινδύνους, είς οὔ, ήτο εκτεθειμένος πᾶς 'Ελλην και χριστιανός υπάλληλος τής 'Οθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ευτυχῶς ό Ν. Μαυρογένης δια τής ευφυΐας και πολυμα- θείας του κατώρθωσε νά έκλύσῃ τόσον την εκτίμησιν και υπό- ληψιν του 'Οθωμανου ναύαρχου, ώστε ένωρίτατα νά καταστῇ ό άπαραίτητος σύμβουλος και οδηγός του και ό άχώριστος φίλος και σύντροφός του.

Είς την φίλιαν κτύτην και την άπειρον επιρροήν ήνεξήκει ό

Ν. Μαυρογένης επί του πνεύματος του Χαστᾶν Πασσᾶ όρεί- λεται βεβαίως ή σωτηρία των ελληνικῶν νήτων του 'Αρχιπε- λάγου και ιδίᾳ των Ψαρῶν μετὰ την ύποκινηθεΐσαν παρὰ τής Τσαρίνας Αικατερίνης τής Β'. επανάστασιν αυτών του 1770 κατὰ των Τούρκων.

'Ότι δὲ ή Μαριῶρα συνετέλεσεν είς την σωτηρίαν ταύτην των ελληνικῶν νήτων, άποδεικνύεται εκ τής θερμῆς ύποδοχῆς ήν αύτη έποίησατο προς τους άπεσταλμένους των Ψαρῶν 'Ιωάν- νην Κλασογιάννην και 'Εμμανουήλ Κουτεπάν, ότινες μετέθη- σαν είς Κ|πολιν, ίνα επικαλεσθῶσι την μεσολάβησιν του μεγάλου διερμηνέως προς τον άποφασίσαντα την καταστροφήν των 'Ελληνικῶν νήτων 'Οθωμανόν ναύαρχον.

'Αρ' ενός ενισχύουσα τους δυστυχεΐς άπεσταλμένους, και άφ' έτέρου μετὰ δακρύων ίκετεύουσα τον σύζυγον της ύπερ τής σωτηρίας τόσον ελληνικῶν οίκογενειῶν κατόρθωσε νά τῷ έμ- πνεύσῃ την αυτοπεποιθησιν και τὸ θάρρος, δι' ών έπολέμησε τον εκδικητικόν και μνησικάκον χαρακτήρα του Χαστᾶν Πασσᾶ και τον έπεισε νά συγχωρήσῃ τους 'Ελλήνας νησιώτας.

'Αλλως και αύτός ό ίδιος Μαυρογένης ένδιαφέρτεο μεγάλως δια τας Κυκλάδας, διότι εκτός του ότι είχε γεννηθῆ είς την Πάρον, ένθα και έμενον οί γονεΐς του και είς τας νήτους έτι Νάξον και Μύκονον πολλούς; είχε συγγενείς και πολλήν κτη- ματικὴν περιουσίαν ό άνεκαθεν πλουσιώτατος οϊκος των Μκυ- ρογενῶν.

Καθ' όλον τὸ διάστημα των μετὰ του θωμακικου στόλου άποδημιῶν του συζύγου της ή Μαργιῶρα Μαυρογένους εξη πε- ριωρισμένη είς Κ|πολιν μετὰ των τέκνων της, είς την εκπαΐ- δευσιν και άνατροφήν των όποίων είχεν επιδοθῆ μετὰ πολλου ζήλου, διερχομένη τον χειμῶνα είς τὸ εν Φαναριῳ μέγκρον της και τὸ θέρος είς την μεγαλοπρεπή έπαυλιν είς Θεραπειᾶ.

'Αγγλος περιηγητής επισκεφθεις κατὰ την εποχὴν εκείνην την Κωνσταντινούπολιν, εξαΐρει εν έπιστολῇ του την φιλόξενον είς Θεραπειᾶ έπαυλιν του Μαυρογένους και την πολυτελῆ και μεγαλοπρεπή επίπλωσιν αυτής, εν ταύτῳ δὲ και τους άβρούς και θελκτικους τρόπους τής 'Ελληνίδος οικοδεσποίνης.

'Επραγματοποιήθη τέλος μετὰ ποιῶς δυσκολίας τὸ φιλό- δροξον όνειρον του Ν. Μαυρογένους και ή εκλογή του ως ήγε- μόνος τής Βλαχίας έπεκυρώθη την 1ην 'Απριλίου 1776 δια αυτοκρατορικου φερμανίου, χάρις είς την μεγάλην ύποστήριξιν και προστασίαν του Χαστᾶν Πασᾶ.

'Η νέα ήγεμονίς έδέχθη τας υπερτάτας τιμάς του ήγεμονι- κου αξιώματος, μετὰ τής μετριοφροσύνης και άγαθήτητας, ήτις υπήρξε πάντοτε τὸ κυριώτατον του βίου της χαρακτηριστι- κόν. Οὔτε αί έκτακτοι τιμαί, αΐτινες εξααιρετικῶς επιδαφιλεύ- θησαν παρὰ του Σουλτάνου είς τον ήγεμόνα σύζυγον της κατὰ την άνάρρησίν του είς τον θρόνον τής Βλαχίας, οὔτε ή πομπώ- δης και πανηγυρικῆ έξοδος αυτού εκ Κ|πόλεως, ήν μετὰ κα- ταπληξέως και θαυμασμού οί πρεσβευταί των ξένων Δυνάμειων περιέγραφαν προς τας κυβερνήσεις των, εξήψαν την ύπερηφά- νειαν και εκέντησαν την ματαιοφροσύνην της νεαρᾶς δεσποίνης.

Κατὰ τὰ ήθη μάξιστα και έθιμα των χρόνων εκείνων ή δό- μνα Μαργιῶρα Μαυρογένους άπέπειγε νά φαίνεται συνεχῶς πρό του κοινου και περιορίζετο ύπερ ποτε άλλοτε είς τὸ νά μορφώνη και παρασκευάζῃ τὰ τέκνα της, ίνα φέρωσιν επεξίως τὸ μέγα όνομα τόποιον ό πατήρ των τόσον είχε κλείσει.

Ἐὰν ληφθῆ μέγιστα ὑπ' ὄψιν ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς τῆς Βλαχίας, καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ ἡγεμόνος τοῦ λαοῦ τούτου, βεβαίως αἱ Ἑλληνίδες ἡγεμονίδες τῶν χρόνων ἐκείνων ἐλεύουν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν διὰ τὴν μετριοπάθειαν, ἧτις ἐκανόνιζε πᾶσαν πράξιν καὶ πάντα λόγον τῶν καὶ τὴν συστηματικὴν ἀποχὴν τῶν ἀπὸ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς ραδιουργίας τῆς πολιτικῆς.

Καθ' ἣν ἐποχὴν αἱ σύγχρονοι τῶν ἡγεμονίδες καὶ πριγκίπισσαι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ὡς καὶ τοῦ γείτονος πανσθενούς κράτους ἐπλήρουν τὸν κόσμον ὅλον μετὴν σκανδαλώδη καὶ ἐλαφρᾶν διαγωγὴν τῶν καὶ διέπειραν τὸν τρόπον καὶ τὴν κατατροφὴν πολλάκις δὲ καὶ αἱματοχυσίας καὶ ἐμφυλίου στόματις μετὴν ἀλαζόφρονα ἐπέμβασιν τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ τῆς πατρίδος τῶν, αἱ παρὰ τὸν Δούναβιν ἡγεμονεύουσαι Ἑλληνίδες ἐπέσυρον τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ λαοῦ τῶν ἐπὶ τῶν ἡγεμονικῶν οἰκῶν τῶν διὰ τῆς ἐξασκήσεως τῶν μεγίστων γυναικείων ἀρετῶν : τοῦ ἐλέου καὶ τῆς φιλάνθρωπίας.

Εἰς τὴν Δόμναν Μαριώραν προσέφυγον πάντοτε μετ' ἐλπίδος ἢ τοῦ συνομότου μήτηρ καὶ ἡ τοῦ ταραξίου ἀπτοῦ σύζυγος, εἰς αὐτὴν ὁ καθαιρούμενος ἱερεὺς, εἰς αὐτὴν ὁ πολιτικὸς τοῦ συζύγου ἀντίπαλος. Εἰξευραν οὐδὲν ἡδύνατο νὰ μαλακῆ τὴν μέχρι σκληρότητος ἐνίοτε ἀφιχνουμένην καρδίαν τοῦ εὐερεθίστου καὶ ἰσχυρογνώμονος ἀνωτάτου ἀρχοντος, ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἡδύνατο νὰ μετατρέψῃ τὴν ἀπόφασίν του, ὅσον ἡ γλυκεία καὶ καλὴ καὶ φιλάνθρωπος σύζυγος. Οὕτω μόνον διὰ τῆς τοιαύτης ἐπεμβάσεως τῆς κατῶρθου καὶ τοὺς ἀσπονδοτέρους τοῦ συζύγου τῆς ἐχθροῦς νὰ ἀφοπλίσῃ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ συνωμοσίας νὰ καθιστᾶ ἀνίσχυρους.

Δὲν ἡδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἀπορύγη τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὰς συζύγους τῶν ἡγεμόνων πολυτέλειαν, διότι εἰς τὰ περιωρισμένα τῶν ἀμαθῶν τότε βογιάρων πνεύματα εἰς ἡγεμόνων θὰ ἐχχανε τὸ γόητρόν του, ἐὰν ἡ ἀκολούθια του δὲν ἦτο πολυπληθὴς καὶ ἐὰν δὲν περιεβάλλετο ὑπὸ μυθώδους χιλιδῆς καὶ πολυτελείας.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν περικοπὰς τινὰς ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Ἀγγλίδος συγγραφέως καὶ περιηγητριάς λαίδης Craven, ἐπισκεφθεῖσας τὴν Αὐλὴν τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου Μαυρογένους μετὰ τὴν εἰς Βλαχίαν ἐγκατάστασίν του.

Ἡ Α. Ὑ. ἡ ἡγεμονίς εὐηρεστήθη νὰ μοι παράσχῃ ἀκρόασιν. Τὴν εὔρον καθήμενὴν εἰς χαμηλὸν τουρκικὸν ἀνάκλιτρον μετὰ τῶν τριῶν θυγατέρων τῆς, τῶν ὁποίων ἡ πρεσβυτέρα μόλις ἦτο ἕνδεκα ἐτῶν. Ἡ ἡγεμονίς ἐφαίνετο τριακοντοῦτις περίπου, εἶχεν ὠραιότατον πρόσωπον, ὁμοιάζον πρὸς τὸ τῆς δουκίσσης Γόρδων — ἡ δούκισσα Γόρδων ἦτο ἐκ τῶν ὠραιότερων γυναικῶν τῆς Ἀγγλίας — μετὰ χαρακτηρισ καὶ φυσιογνωμίαν γλυκυτέραν, μετὰ χροιάν πολὺ λευκοτέραν καὶ μετὰ κόμην μᾶλλον ζανθὴν. Μοὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα καὶ μετὰ ἐκάθισε πλησίον τῆς.

«Εἰς τὴν αἴθουσιν τῆς ὑποδοχῆς παρίσταντο εἰκοσι περίπου κυριαὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς, τῶν ὁποίων μία μόνη ἔφερε διαφορτικὸν κεκρῦφαλον ἐκ μηλωτῆς ζυβελίνης, τοποθετημένον ἰδιοτρόπως ἐπὶ τῆς κόμης τῆς. Ἡ κόμμος αὐτὴ ἦτο χαρισιατῆ, ὡς δὲ μοι εἶπεν ἡ ἡγεμονίς, ἡ φέρουσα αὐτὴν ἦτο ἐκ Βλαχίας, καὶ τὸ κτένισμά τῆς ἐγγώριον. Ἡ ἡγεμονίς μοὶ ἀπηθύμνε διαφόρους ἀφέλεστάτας ἐρωτήσεις, ἰδίως περὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν γαλλικῶν συρμῶν, τοὺς ὁποίους μετὰ ἠρώτησεν, ἐὰν ἀκολουθῶ. Προσέθηκε δέ, ὅτι θὰ ἐλογίζετο πολὺ εὐτυχὴς, ἐὰν ἐγίνωσκε τί ἔπρεπε νὰ πράξῃ διὰ νὰ μετὰ πείση νὰ μείνω ἐν ἔτος πλησίον τῆς εἰς Βλαχίαν. Ὁ ἡγεμόν ἐφάνη ἐπιθυμῶν τοῦτο μετ' ἔσσης καὶ ἡ σύζυγός του εὐχαριστήσεως, ἀλλ' ἐγὼ ἠναγκάστην νὰ ἀποποιηθῶ λέγουσα, ὅτι μόνον εἰκοσι τέσσαρας ὥρας ἡδύναμην νὰ μείνω εἰς Βουκουρεσίον. Τότε μοὶ ἐπρότειναν νὰ δειπνήσω πλησίον τῶν, πραγματ' ὅπερ ἐδέχθη μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως.

Τὸ δεῖπνον παρετέθη πολὺ εὐρωπαϊκώτερον παρ' ὅσον τὸ ἐπερίμενα. Ὁ ἡγεμόν ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς τραπέζης, ἡ σύζυγός του εἰς τὰ δεξιά καὶ ἐγὼ εἰς τὰ ἀριστερά του. Πολλὰ ἄλλα κενημένα ὡς καὶ ὁ συνοδεύων με κ. Vernon παρεκάθησαν εἰς τὸ δεῖπνον. Ἐννέα ἀκόλουθοι τῆς ἡγεμονίδος παρετάσσοντο ὀπισθὲν τῆς προσφερούσας αὐτῇ διάφορα ἐδέσματα. Τὰ περισσώτερα σκεύη τῆς τραπέζης ὡς αἱ ἀλατοδόξαι, τὰ ἐλαιοδοχεῖα κτλ. ἦσαν ἐξ ἀργύρου, ποσφονῶς ἀγγλικῆς ἐργασίας. Τέσσαρα πολύφωτα κηροπήγια ἐξ ἀλαβάστρου μετ' ἀναγλύφων ἀνθῶν ἐκ ρουβινίων καὶ σμαράγδων μοὶ ἐκαμαν ἰδιαιτάτην ἐντύπωσιν. Τὸ ὅλον τῆς τραπέζης τεχνικώτατον καὶ ὡραῖον.

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ τῆς λαίδης Craven οὕτως πολὺ μακρὰ καὶ διεξοδική, ὥστε νὰ ἀναγραφῆ ὀλόκληρος ἐνταῦθα, περιγράφει τὰς ἐκ τῆς Βλαχικῆς Αὐλῆς ἐντυπώσεις τῆς περιηγητριάς. Τὸ περίεργον δ' εἶναι ὅτι ἐνθὼ τὰς ἐκ τῆς καθόλου ἐξέως καὶ τοῦ βίου τῶν Βλάχων ἐντυπώσεις τῆς περιγράφει μετ' ἱκανῆς εἰρωνείας, μόνον εἰς τὰ κατὰ τὴν συνέντευξίν τῆς μετὰ τῆς ἡγεμονίδος καὶ τὰ κατὰ τὸ παρατεθὲν αὐτῇ δεῖπνον οὐδὲν εὕρισκε νὰ ἐπικρίνῃ ἢ νὰ σκώψῃ. Ἀποδείξει ὅτι ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ καλλιαισθησία τῆς πριγκίπισσας ἀνεπλήρου πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀγνοίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἰδίως τῆς γνωστῆς τῶν Ἀγγλων περιφρονήσεως πρὸς πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι ἰδικόν τῶν.

Ἐν γένει ὡς καὶ ἐξ ἄλλων περιγραφῶν ἐξάγεται ὁ βίος τῆς ἡγεμονίδος ἐν Βουκουρεσίῳ ὑπῆρξεν ἐντελὴς οἰκογενειακός. Οὕτε μετὰ τῶν κυριῶν τῶν εὐγενῶν βογιάρων, οὕτε μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν Βλαχίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ζένων δυνάμεων ἢ Ἑλληνῆς ἡγεμονίς συνεχρωτίστη τόσον, ὥστε καὶ ἀκουσίως τῆς ἔστω νὰ μετέχη τῶν μικροραδιουργῶν καὶ κακολογιῶν τῶν αἰθουσῶν, αἵτινες κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἀπετέλουσαν τὴν κυριωτέραν τῶν γυναικῶν ἐνασχόλησιν. Ἀρχόντισσα ἀληθῆς, μετὰ καρδίαν ἄν ὅχι μετὰ πνεῦμα ὑπέροχον, μετὰ μόρφωσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἤθους ἐπίζηλον ἔργω νὰ ἀπορύγη πάντα σκόπελον, καὶ νὰ μείνῃ ἀγνή, γενναία καὶ ἄδολος ἐν τῷ μέσῳ κοινωνίας κατὰ τὸ πλεῖστον διεσφαιμένης καὶ ἀνηθίου. Τὸ ἡγεμονικὸν στέμμα τῆς ἐλάμπρυνεν οἱ πολυτιμώτατοι καὶ ἀνεκτίμητοι κόσμοι τῆς ἀρετῆς, σωφροσύνης καὶ πίστεως, ὧν βραδύτερον τόσην εἶχεν ἀνάγκην, ὅπως μετὰ καρτερίας καὶ μεγαλοπρεπείας ὑποστῆ τὰς ἀμειλίχτους τῆς τύχης καταδρομὰς.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ε'.

Τὸ Παγκράτιον ἦτο ἐκ τῶν προσριλεστέρων ἀγώνων, συνδυασμὸς πάλης καὶ πυγμῆς· ἐν αὐτῷ κατεδεικνύετο ἡ ρώμη μετὰ τῆς ἐπιτηδεότητος—εὐτύχων δὲ ὁ δυσχερέστερος πάντων. Εὐτυχῆς οἱ ἀθληταὶ οἱ νικηφόροι ἐν τῷ παγκράτιῳ ! Ὡς κορυφαῖοι ἀναφέρονται ὁ Θάσιος Θεαγέννης, υἱὸς τοῦ Τιμασθένους ἢ κατ' ἄλλην παράδοσιν υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλείου. Παῖς ἔτι ὢν ἔδωκε δειγμάτα τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ· ἐπέτρπερε ποτε εἰς ἡλικίαν ἐννέα ἐτῶν ἐκ τῆς σχολείου καὶ διερχόμενος τῆς ἀγορῆς ἤρπασε χαλκοῦν ἀγαλμα θεοῦ τινος, ἔθετεν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον ὅτε ἠνδρώθη κατέστη ὁ φροβερώτερος ἀντίπαλος ἐν τῷ παγκράτιῳ. Κατὰ Παυσανίαν ὁ Θεαγέννης ἔδρεψε χιλίους τετρακοσίους στεφάνους. Ἐνεκα τούτου

εἰς τὴν πατρίδα του ἐτιμᾶτο ὡς ἥρωας. Περί δὲ τοῦ ἑτέρου ἀτρομήτου παγκρατίτου, τοῦ ἐκ Σικουτοῦ τῆς Θεσσαλικῆς Πολυδάμαντος, ὁ Πευτακίας διηγέτο ἠδυσκώτερη ἢ περὶ τοῦ Μίλωνος. Ἐν Ὀλύμπῳ ποτὲ περιπλανώμενος κατέπνευσε διὰ τῶν χειρῶν του, ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς, λέοντα. Ἄλλοτε πάλιν εἰσῆλθεν εἰς ἀγέλην βοῶν καὶ ἀρπάσας ταῦρον ἐκράτει αὐτὸν ἐκ τῶν ὀπισθίων κνημῶν τόσον ἰσχυρῶς, ὥστε αἱ χεῖλαι ἀπέμειναν εἰς τὰς χεῖρας του. Ἡ φήμη του ἐφθασε μέχρι τῶν Σούτων, ὅπου ὁ Δαρειὸς τὸν προσεκάλεσεν, ὅπως ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἴδῃ ὑπὸ ἰσχυροῦς κρῖνός δῶρα πολλά. Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς Πολυδάμας, ὁ ἀπτόητος ἀθλητῆς, ἐπέπρωτο νὰ ὑποστῆ τὴν τοῦ Μίλωνος τύχην, κατασυνετριβὴν ἐκ τῆς πτώσεως σπηλαίου, τὸ ὅσον ἠθέλεισε νὰ ὑποβάσται διὰ τῶν χειρῶν του. Ἴδου πῶς διηγέται τοῦτο ὁ Παυσανίας :

«Εἰς σπήλαιον γὰρ οἱ τε ἄλλοι τῶν συμποτῶν καὶ ὁ Πολυδάμας εἰσῆλθον ὄρα θέρους, καὶ πῶς οὐ κατὰ τινὰ ἀγαθὸν δαίμονα ἢ κορυφῆ τῆνικαῦτα τοῦ σπηλαίου κατερρήγνυτο καὶ δὴλᾶ ἦν ὡς αὐτίκα ἐμπεσεῖσθαι καὶ χρόνον οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐμελλεν ἀνηθῆσθαι· γενόμενης δὲ αἰσθησεως τοῦ ἐπιόντος κακοῦ καὶ τρεπομένων εἰς φυγὴν τῶν λοιπῶν, πρέσστη καταμῆναι τῷ Πολυδάμαντι, καὶ ἀνέσχε τὰς χεῖρας ὡς ἐπιπίπτοντι ἀνηθῆζων τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐ βιασθησόμενος ὑπὸ τοῦ ὄρου. Τούτῳ μὲν ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ τελευτή».

Ἄλλ' ὅμως ἰτὸ μεγαλοπρεπέστερον καὶ λαμπρότερον θέαμα παρεῖχεν ὁ ἀγὼν τῶν τρεχόντων ἀρμάτων· ἦτο ὁ μᾶλλον ἀρέσκων ἀγὼν τοῖς προνομίουχοις τῆς τύχης, ἢ δ' ἐν αὐτῷ νίκη ἦτο λίαν ἐπιθυμητή. «Οὐδὲν θέαμα ἐνεθυσία μᾶλλον τοὺς θεατάς, ὡς ὅτε τὰ ἄρματα ἐρίπτοντο ὀρμητικῶς καὶ συνεκρούοντο ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ, οἱ δ' ἵπποι ἐκμανεῖς ἀνορθούμενοι ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν περιειλίσσοντο περὶ τὸν μυστηριώδη ὄρον, ἔνθα ἐκρύπτετο ὁ δαίμων Ταραξίππος, τὸ φόβητρον τῶν ἵππων. (!)— Ὁ Ὀμηρὸς ἐν τῇ Ἰλιάδι περιγράφει ζωνοτάτα μετὴν ἀπέριτον καὶ μελίρρυτον αὐτοῦ γλῶσσαν τὰς ἀρματοδρομίας εἰς τοὺς ἐπικηδείους τοῦ Πικτρούκλου ἀγῶνας. Ὁ Σοφοκλῆς δὲ πάλιν μετὰ περιστῆς χάριτος καὶ συγκινητικώτατα ἀφηγεῖται τοὺς σφοδρούς τούτους ἀγῶνας, ἐν τῇ Ἠλέκτρᾳ, ὅτε τῇ ἀγγέλλεται ὁ θάνατος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Ὁρέστου. Ἄλλ' ἡ πτώσις τοῦ ἀναβάτου δὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν. Τὸ γέρας ἀνήκεν εἰς τὸν ἵππον φθάνει μόνον οὗτος νὰ ἐξηκολούθει τὸν δρόμον εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ἀναβάτου. Οὕτως, ἀναφέρει ὁ Παυσανίας, ἡ ἵππος τοῦ ἐκ Κορίνθου Φειδώλα, ἡ πτερωτὴ Αὖρα, ἀφ' οὗ κατέπεσεν ὁ ἀναβάτης, ἐπετάχυνε τὸν δρόμον τῆς καὶ ἔστη πρὸ τῶν Ἑλλανοδικῶν ἀφ' ἐαυτῆς. Οἱ Ἡλείοι ἀνηγόρευσαν τὸν Φειδώλαν νικητὴν—ἀγαλμα δὲ τῆς ἵππου ἀνηγέρθη ὑπὸ τὰ σκιερὰ τῆς Ἄλτιος δένδρου. Ἐτερος ἵππος τοῦ Φειδώλα ὁ ἀτρόμητος Λύκος, νικᾷ δις ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαξ ἐν Ἰσθμῳ, τὸ δ' ἀγαλμα αὐτοῦ ἀνηγέρθη παρὰ τὸ τῆς Αὖρας μετὴν ἐξῆς ἐπιγραφῆν :

«Ἀνυδρόμος Λύκος Ἰσθμῷ ἀπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκαις Φειδώλα παιδῶν ἐστειγάρωσε δόμους.

Οἱ νικηφόροι δ' οὗτοι ἵπποι πολλὰς τιμὰς ἀπῆλκυον παρὰ τῶν κυρίων τῶν. Ἐκτὸς τῶν ἀγαλμάτων ἤξιούοντο καὶ μεγα-

(!) Diehl, μετάφρασις κ. Κ.

λοπρεπῶν τάφω. Ἀναφέρεται, ὅτι οἱ ἵπποι τοῦ Κίμωνος ἐτάφησαν πλησίον τοῦ οἰκογενειακοῦ αὐτοῦ τάφου.

Ὡς πρῶτος νικῆτας κατὰ τὰς ἀρματοδρομίας ἀναφέρεται ὁ ἐκ Θεβῶν Παγώνδας. Ὁ τῶν Συρακουσῶν τύραννος Γέλων, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰέρων, ὁ Ἀλκιβιάδης, ὁ Κίμων, ὁ Εὐαγόρας, ἢ ἐκ Μακεδονίας Βελεστίχη θριαμβεύον εἰς τὴν ἐκ πῶλων συνωρίδα, ὡς καὶ ὁ Θεσσαλὸς Θέρις· ὁ Πίνδαρος δὲ ἀπῆθανάτισε τὸν Φαῦμιν, Καμκρινεῖον καὶ Ἀγησίαν.

Οὐχ ἦττον οἱ εἰς τὸ Πένταθλον νικῶντες ἐθεωροῦντο ὡς οἱ ἀνώτατοι πάντων. «Οἱ πένταθλοι κάλλιστοι, ὅτι πρὸς βίαν καὶ πρὸς τάχος ἅμα πεφύκασι», λέγει ὁ διάστημα Σταγειρίτης φιλόσοφος. Ὁ ἀγὼν οὗτος ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ ἀνθος τῶν ἀγῶνων ὁ μᾶλλον σύνθετος καὶ χαριέστατος. Ὁ ἀθλητῆς ὄφειλε νὰ νικήσῃ εἰς πέντε ἀγῶνας, τὸν δρόμον, τὴν πάλην, τὸν δίσκον, τὸ ἀκόντιον καὶ τὸ ἄλμα. Ὁποῖα σώματος ἐλαστικότης ἀπηχεῖτο, ὡς περὶ τὸ ἀθλητῆς ὑπερμεγέθους διάστημα. Καὶ πάλιν ἐκ Κρότωνος ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος ἐν τῷ ἄλματι, ὁ περίφρημος Φάβιλος, ὁ ὁποῖος, λέγεται, ἐπέδησε 55 πόδας, Ἐπίσης ἀναφέρονται ὡς Ὀλυμπιονῆκαι οἱ Ρόδιοι Διαγορίδαι, οἱ ἐξ Ἀθηνῶν Ἀλκαμειῶνιδαι καὶ ἄλλοι. Ἐνίοτε τινες ἐνίκων κατὰ τοὺς ἀγῶνας χωρὶς ν' ἀγωνισθῶσι συνέβαινε δὲ τὸ τοιοῦτον, ὁσάκις ὁ ἀνταγωνιστῆς δὲν παρουσιάζετο ἐγκαίρως ἢ ὅτε ὁ ἀθλητῆς εἶχεν ἀποκτήσει τοιαύτην φήμην ἐκ προτέρων νικῶν, ὥστε οὐδεὶς ἀντίπαλος ἐτόλμα νὰ παρουσιασθῆ. Τὸν στέφανον ἐλάμβανε τότε ἀκοιτή. Εἰς ἔπαντας τοὺς νικητάς, ὡς ἴπομεν, ἀνήγειρον ἀνδριάντας, οἵτινες ἐκαλλώπιζον τὸ πεδίον τῆς Ὀλυμπίας ὁμοῦ μετὰ τὰ ἀπειρα καλλιτεχνήματα, ἦτοι τοὺς βωμῶν, τὰ ἱερά, τὰ ἐκ χαλκοῦ, χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ ἐλέφαντος κατασκευασμένα. Τὸ πεδίον ἐκεῖνο ἔκειτο εἰς μέρος μαγευτικώτατον· ἡ φυσικὴ καλλονὴ ἀναμιγνυομένη τῇ τεχνικῇ ἀπετέλουσαν θέαμα, ὅπερ ἦν ἀντάξιον τῆς εὐφυΐας καὶ χάριτος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Καλλιόπη Δ. Κινδίνη

Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Β'.

Ἡ Ἀφροδίτη δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς ἀλληγορικὸν σύμβολον, ἀπολειπθὲν πλανώμενον ἀνὰ τὰ νέφη καὶ βασιλεύον εἰς τὰς δεσμευμένας καρδίαις. Ἡ Γῆ δὲν εἶναι πλέον κατοικητήριον ὑποδέστερον, ὑπέικον εἰς τὰς οὐρανίας ἐπιρροάς· ὁ ὀρίζων ἐμεγαλύνη, ὁ πλανήτης ἡμῶν εἶναι ἐλεύθερος καὶ πλέει εἰς τὸ ἀπειρον. Ἡ Ἀφροδίτη κατέστη ἡ γῆ τοῦ Οὐρανοῦ, ἀδελφὴ καὶ γείτων ἡμῶν, καὶ τὰ πεφωτισμένα βλέμματα, ἀτινα τὴν ἀτενίζουσι σήμερον, δὲν βλέπουσι πλέον ἐν αὐτῇ, ὡς ὁ Ὀμηρὸς, ἕνα λαμπρὸν φωστῆρα, λάμποντα ἐνωθεν τῶν κεφαλῶν μας καὶ ἀνακινουῦντα τὰ αἰσθητάματα τῶν καρδιῶν, διὰ τῶν παλμῶν τοῦ αἵματός μας, ἀλλὰ κόσμον ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνον, ὃν κατοικοῦμεν, περιστροφόμενον ὡς ὁ ἰδικός μας περίξ τοῦ αὐτοῦ ἡλίου, ζῶντα ἐκ τῆς αὐτῆς θερμότητος καὶ τοῦ αὐτοῦ φωτός, καὶ ἐν θέσει ὡς ὁ ἰδικός μας κυφοροῦνται γενεὰς λογικῶν ὄντων δι' ἂς ἐπίσης ἡ Γῆ ἐν ἡ εὐρισκόμεθα, εἶναι καὶ αὕτη ἐν ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ.

* *

Ἡ ἄστρονομία ἐπεφυλάσσετο μίαν τῶν ὠραιότερων κατακτήσεων τῆς, καταστήσασκε τὸν ἀνθρώπον πολίτην τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ πλανήτης, ὃν κατοικοῦμεν εἶναι ἀστήρ ὡς καὶ ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ζεὺς, καὶ μακρὰν τοῦ νὰ κατέχη τὸ κέντρον τῆς Δημιουργίας, κεῖται ἐν τῷ ἀπέριφ ὡς καὶ οἱ μακρότατοι ἀστέρες ἐπὶ τοῦ Γαλαξίου. Ἡ λαμπρὰ αὕτη Ἀφροδίτη δὲν κατέχει αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν περισσότερον φῶς ἢ ἡ Γῆ μας· λαμβάνει ἀπλούστατα τὰς ἀκτῖνας τοῦ Ἠλίου καὶ τὰς ἀντανάκλας εἰς τὸ ἄπειρον, ὡς ἡ Σελήνη. Λάβετε, φερ' εἰπεῖν, τὸ ἐσπέρας ἐν μικρὸν τηλεσκοπίον, διευθύνάτε το πρὸς τὴν Ἀφροδίτην καὶ θὰ ἴδῃτε αὐτὴν ἐν σχήματι ἡμισελήνου. Δὲν εἶναι πλέον Ἀφροδίτη, εἶναι ἡ Ἀρτεμις.

Λάβετε ἐν τηλεσκόπιον δυνατώτερον· θὰ παρατηρήσετε, ὅτι τὸ ἄκρον τῆς ἡμισελήνου ταύτης δὲν εἶναι κανονικόν, καὶ ὅτι ὁ πρὸς νότον πόλος ἔχει στρουγγύλην ἀμβλύτητα, ἐνῷ ὁ πρὸς βορρὰν ἔχει αὐτὴν ὀξεῖαν. Αὐξήσατε τὴν δύναμιν τοῦ τηλεσκοπίου σας καὶ θ' ἀναγνωρίσετε τὴν ἀτμόσφαιραν ἀπὸ τὴν διαγραφὴν τῆς γραμμῆς, ἥτις χωρίζει τὸ φωτισμένον ἡμισφαίριον ἀπὸ τοῦ σκοτεινοῦ, καὶ ἀπὸ τὰ λαμπρὰ νέφη ἢ τὰς ἐλαφροὺς σικιάς, αἵτινες κηλιδουσι τὸν λεπτὸν δίσκον τῆς.

Ἐὰν προχωρήσετε μακρότερον, καὶ ἐὰν λάβῃτε ὄχι τὸν κόπον, ἀλλὰ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κάμῃτε μερικοὺς ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμοὺς πρακτικῶς, θὰ εὕρητε, ὅτι ἡ διάμετρος τῆς σφίρας ταύτης εἶναι ἀκριβῶς ἡ αὐτὴ τῆ διαμέτρῳ τῆς Γῆς—τρεῖς δὲν κατὰ τὸ χιλιοστμημόριον— ἀλλ' ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ἐλαφροτέρα ἡμῶν, τῆς πυκνότητος αὐτῆς οὕτη; ἐν ἀναλογία πρὸς τὰ 8)10 τῆς ἡμετέρας, ἐξ οὗ προκύπτει—ὅτι τὰ ἀντικείμενα βαρύνουσι ὀλιγώτερον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς. Ἐν χιλιογράμμῳ μεταφερόμενον ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης ζυγίζει μόλιον 802 γραμ. ἐπὶ τοῦ Ἄρεος βαρύνει ὀλιγώτερον, 376 γραμ. καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἐπὶ τῆς Σελήνης 174 γραμ. Ἐδῶ κάτω εἵμεθα πολὺ βαρεῖς.

Ἡ ἀστρονομία μᾶς μαρτυρεῖ ἐπίσης, ὅτι ἡ νέα αὕτη ἀδελφὴ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ἀναλογεῖ πρὸς ἡμᾶς ὄχι μόνον διὰ τοῦ φωτός, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἔλξεως, καὶ ὅτι τὸ ἄπειρον, μακρὰν τοῦ νὰ χωρίζῃ τοὺς κόσμους τούτους, εἶναι ἀληθὴς δεσμός, ἐν ᾧ ἀόρατον ἐνωτικὸν σημεῖον. Οὕτω λόγου χάριν, ἡ ἀπόστασις ἥτις μᾶς χωρίζει τῆς Ἀφροδίτης εἶναι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐν ἑκατομμύριον χιλιόμετρον. Διὰ νὰ διέλθῃ τὴν ἀπόστασιν ταύτην τὸ φῶς διακίε δέκα λεπτά καὶ 17 δευτερόλεπτα. Εἶναι τοῦτο σοβαρὰ ἀπόστασις. Εἰς Πικριτίους ἐν τηλεγραφίῳ μὲθ' ὄλην τὴν σημασίαν τοῦ ὀνοματός του, ἀπαιτεῖ πλέον τῆς μιᾶς ὥρας διὰ νὰ μεταβιβασθῇ εἰς ἑκατοστύας μέτρων. Ἐὰν ποτε οἱ ἀστρονόμοι ἠδύναντο, νὰ ἐγκαθιδρῶσαι τὸν τηλεγράφον ἐν τῷ οὐρανῷ, θὰ συνεικοινῶν ταχυτέρον πολὺ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ἕτερον, ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς συνοικίας εἰς τὴν ἄλληλ τῆς νεωτέρας Βαβυλώνας. Μία φίλη τῆς προδού η Κυρία Γούσμην ἐκ Βορδῶ, ἔσχε τὴν φροῦδὴν ἰδέαν νὰ κληροδοτήσῃ, 100,000 φράγκα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν διὰ νὰ δοκιμασθῇ ἡ μεγάλη αὕτη τρέλλα ὀπτικῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῆς Γῆς καὶ τῶν οὐρανίων αὐτῆς γειτόνων. Ἐνόμιζον ὅτι θ' ἀπεδέχοντο τὸ κληροδότημα, ὡς ἐποίησαν καὶ διὰ τὴν θεραπείαν τῆς χολέρας, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐκμεταλλεῦνται τοὺς τόκους, περιμένοντες τὴν ἀνακάλυψιν, καὶ ἐνθαρρύνοντες τοὺς παρατηρητὰς πρὸς πλήρη γνώσιν τῶν πλησιεστέων κόσμων. Ἡ ἀκαδημία ἐνόμισε καθῆκόν τῆς ν' ἀρνῆθῃ. Τὸ κληροδότημα θὰ μεταβιβασθῇ βεβαίως εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

ΣΥΜΒΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ὅταν τὸ παιδίον φθάσῃ εἰς ἡλικίαν ἐπτὰ μηνῶν, δυνάμεθα νὰ ἀραιώσωμεν τὸ γάλα αὐτοῦ μὲ κριβαρόντερον, καὶ ὅταν φθάσῃ τὸ ἔτος νὰ τῷ δίδωμεν ὀλίγον ἄρτον μὲ βούτυρον, ζωμόν, ἀγὰν μελάτα. Σφάλονται μεγάλως αἱ δίδουσαι ἐξ ἰσοποσῆς ἢ διαιτῆ νήγια κρέας καὶ χόρτα.

Εἰς τοὺς πόνους τῆς κοιλίας ἐν κοιλίῳ ἀσθενώτερον εἰς ὀλίγον γάλα θεραπεύει αὐτοὺς.

Ἐὰν τὰ παιδία πάσχον τοὺς ὀφθαλμοὺς, πλύνομεν αὐτοὺς μὲ χλιαρὸν ἕρπον ἐν ᾧ διαλύομεν ὀλίγον βορικόην δέξιν.

Ἐὰν τὸ δέρμα των εἶναι σκασμένον, τὸ πλύνομεν μὲ χλιαρὸν ὕδωρ μεικρῶμενον μὲ ἄλπουρον ἀμυγδαλῶν.

Τὸ γάλα αὐτῶν πρέπει πάντοτε νὰ βράζηται ὅπως τὰ ἐν αὐτῷ μικρῶν ἐξοδωτηρῶσιν.

Τὸ παιδίον πρέπει νὰ τρώγῃ εἰς τακτικὰς ὥρας, καὶ ἐὰν τὸ συνειθίσωσι νὰ τρώγῃ, ὁσάκις φωνάζῃ, τότε βεβαίως τῷ γίνεται κακὴ ἔξι, ἐξ ἧς προέρχονται δυσπεψία καὶ τὰ ἐπακόλουθα αὐτῶν.

Νὰ τὸ ἐγείρωμεν ἐκ τῆς κλίνης, ὅταν θέλῃ νὰ πῆῃ καί, πάλιν νὰ τὸ κατακλίνωμεν, ὅταν πῆῃ.

Νὰ μὴ τῷ ἀφῆνωμεν τὸ θήλαστρον (μπιπερὸν) ἐντὸς τῆς κοιτίδος του, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι δύναται ν' ἀποκοιμηθῇ, τὸ γάλα ἐπίσης ψυχαίνεται· καὶ ἐὰν τὸ γάλα περισσεύῃ δὲν πρέπει νὰ τὸ θερμαίνωμεν καὶ πάλιν, ἀλλ' ἐκάστοτε τὸ γάλα νὰ εἶναι νωπὸν.

Ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του τὸ παιδίον δὲν βλέπει. Εἰδικῶς τὶς ἰατρὸς ἀποφαινεται, ποιήσας παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἰδίου του τέκνου, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ παρατηρεῖν τὸ φῶς παρ' αὐτοῖς, προέρχεται, μᾶλλον ἐκ τῆς αἰσθήσεως ἢ ἐκ τῆς ὄρασεως. Τὸ νεογνὸν κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς μηχανικῶς, ἐὰν εὐρεθῇ ἐκθεσιμένον εἰς πολὺ ζωηρὸν φῶς. Ἐκ πρὸς τὴν πραγματικὴν θέαν, τὸ βλέμμα μέχρι τῆς δεκάτης ἡμέρας, δὲν φαίνεται δι' οὐδὲ μιᾶς κινήσεως, ὅτι προσηλωταί ὀρισμένως ἐπὶ τινος ἀντικειμένου. Τὸ βλέμμα του λαμβάνει ζωὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης ἡμέρας. Τινὲς γνωμοδοτοῦν, ὅτι τὰ παῖδια ὡς πρὸ τούτου διαφέρουσιν ἀπ' ἄλλῳν. Εἶναι φανερὸν ἐν τούτοις ὅτι τὸ αἰσθημα τῆς ὄρασεως δὲν ἐνεργεῖ ἐντελῶς ἢ μετὰ πάροδον δύο ἢ τριῶν ἐβδομάδων.

Ἡ γυνὴ ὅσας ἐργασίας καὶ ἐν ἔχῃ δὲν πρέπει νὰ ἀμελήῃ ἑαυτήν. Ἄς εἶναι πάντοτε ἐνδεδυμένη ἀπλῶς, ἀλλὰ καθαρῶς. Τὰ ἐνδύματα τῆς ἄς εἶναι ἄνετα ἄς μὴ ἀκολουθῇ κατὰ πάντα τὸν συμφόν, ἀλλ' ὡς ἐνδύεται ἀναλόγως, καὶ ἄς διακοσμήῃ ἑαυτὴν ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὸ ἀνάστημά τῆς, τὸ χρῶμα καὶ τὴν φυσιογνωμίαν τῆς.

Ἡ χάρις καὶ τὸ θέλγητρον, ἀσφαλίζουσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τὸ καλὸν ὄψος, τὴν τάξιν, τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἀνεξικακίαν πρὸς τοὺς ἄλλους, τὴν ἀλληλεγγύην, καὶ ἀγάπην.

Ἐκ τούτων μικρῶν πραγμάτων, ἐπέρχεται ἡ εὐτυχία, καὶ τὸ μέλλον ἐξαρτᾶται ἐνίοτε ἐξ ἀπειρῶν αἰτίων, ὧν οὐδὲ τὴν ὑπαρξιν φανταζόμεθα.

Ἡ ὕγιεινὴ, ἀποκαλυπτομένη προσέθεσε θέλγητρον εἰς τὴν οἰκίαν δι' ἕκαστον καὶ δι' ὅλους. Ἄς περιποιώμεθα τὸ σῶμα, ἔστω καὶ ἐν γηράσκωμεν, καὶ ἰδίως τότε, ὅπως τὸ ἐνδυναμώνωμεν καὶ τὸ προφυλάττωμεν· ἄς τὸ περιποιηθῶμεν ἐν ὄσφι εἵμεθα νεῖα, ὅπως δίδωμεν εἰς αὐτὸ τὴν αἰγλήν τῆς καθαρῆς τοῦ καὶ τῆς ὑγιείας.

Μαρία Νεβῶ Ἰατρὸς

ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Φιλολογικὴ Ἔσπερις ὁσος Σεβαστῆς Καλλιπερῆς. Τὸ προπαρελθὸν Σάββατον ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου ἡ δεσποινὴ Σεβαστὴ Καλλιπερῆ ἀνέγνωσεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μελέτην περὶ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ἐνεκα τοῦ ἐκ τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ ἐπικρατήσαντος θαυροῦ καὶ τοῦ πολυῦ διεξοδικοῦ τῆς μελέτης ἡ ὁσος Καλλιπερῆ ἠνγκάσθη νὰ παραλείψῃ πολλὰ μέρη ἐξ αὐτῆς. Ὡς ὁμοῦ εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ἡ ὁσος Καλλιπερῆ θὰ διαίρηται τὴν πραγματείαν τῆς ταύτης εἰς δύο ἢ τρία μέρη καὶ θὰ ἀναγνώσῃ προσεχῶς αὐτὴν εἰς καταλληλοτέραν αἰθούσαν, ἐν ἧ ἡ ἐξοδος θὰ ἐπιτρέπηται μόνον δι' εἰσιτηρίων.

Βιολογικὴ παράστασις Βρεφοκομείου Ἀθηνῶν. Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐδόθη ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ ἡ προαγγελθεῖσα εὐεργ-

τικὴ παράστασις ὑπὲρ τοῦ βρεφοκομείου Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ θιάσου Παντοπούλου—Κορδοβίλλη. Οὐδέποτε τὸ Μέγα Θεάτρον ὑπήρξε τόσοσ πληρὲς μεθ' ὀλην τὴν ὑπερτίμησιν τῶν εἰσιτηρίων, ἀλλ' οὐτε ποτε τόσοσ ἐκλεκτὸς κόσμος εἶχε συγκεντρωθῇ ἐν αὐτῷ, ὅσον κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Ἡ Νίκη τοῦ Λεωνίδα ἐχειροκρήθη πολὺ, ὁ κ. Παντόπουλος δὲ ὡς Λεωνίδης κατήγγειεν ἀληθῆ καλλιτεχνικὸν θράμβιον. Αἱ εἰσπράξεις, μὴ ἐξακριβωθεῖσαι ἔτι, ὑπολογίζονται ἀνερχόμεναι εἰς τρεῖς χιλιάδας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν εὐνοῦμονεῖ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν διὰ τὴν ὑποστήριξιν, ἣν τούτο παρέσχε εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν καὶ ἐγκαταλειμμένων ὑπάρξων τοῦ Βρεφοκομείου δοθεῖσαν ἐσπερίδα ὡς καὶ τὸν θῖασον τὸν τόσοσ προσεγεθῆτα καὶ πάντας ὅσοι ὅπως δῆποτε συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως.

Ἡ ἐσπερίς ἄλλως τε αὐτῇ ὑπῆρξε πρόδρομος μεγάλῃς δωρεᾶς ἐκ 200 χιλ. δραχμῶν, προσεγεθῆσει ὑπὲρ τοῦ βρεφοκομείου Ἀθηνῶν παρὰ τοῦ ἀληθοῦς φιλανθρωποῦ κ. Α. Συγγεῶ. Τσιαῦται πράξεις δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἔγκωμιων. Προδίδουν ἀρκούντως καὶ τὰ ὑπαγορευόμενα αὐτὰς αἰσθηματα, καὶ τὴν ἠθικὴν ἀμοιβήν, ἣν ἐξ αὐτῶν ἀντλεῖ ὁ δωρητῆς.

Συναυλία Φιλομουσῶν. Σήμερον τὴν ἐσπέραν ὁ Ὀμιλος τῶν Φιλομουσῶν τελεῖ τὴν ἸΑ'. συναυλίαν τῆς χειμερινῆς περιόδου, μὲ πρόγραμμα καὶ πάλιν ποικιλοτάτον καὶ ὠραῖον, μὲ συμμετοχὴν καὶ πάλιν νεῶς κυρίας τῆς ὁσος Πεντζίκης, ἥτις θέλει ψάλλει μετὰ τοῦ κ. Ρῶκ εἰς δωδεκά τὸ Crucifix τοῦ J. Faure καὶ la Forya del Destino τοῦ Verdi.

Πόσος καὶ πάλιν θὰ συρρεύσῃ ἐκεῖ ἐκλεκτὸς κόσμος εἶναι εὐκολὸν νὰ μαντεύσῃ τις καὶ πόσας θὰ ἀντήσῃ τὸ κοινὸν καλλιτεχνικῶς ἀπολάσεις ἐκ τῆς μουσικῆς αὐτῆς πανδισίας τοῦ προοδευτικωτάτου Ὀμιλοῦ μας.

Καλλιτεχνικὴ Ἔσπερις ὑπὲρ τῶν Φιλ τέχνων. Σήμερον τὴν ἐσπεραν δίδεται ἐν τῷ Θεάτρῳ τῶν Ποικιλιῶν καλλιτεχνικὴ Ἔσπερις παρὰ τοῦ θιάσου Ταβουλάρη καὶ Ἀρνωτάκη ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῶν Φιλῶν τέχνων. Ἡ ἐσπερίς αὕτη ἔσται ποικιλοτάτη καὶ προμηγνύει πλήρη ἐπιτυχίαν.

ΒΙΒΛΙΑ

Φαῖστα. Τὸ ὠραῖον ἔργον τοῦ κ. Δ. Βερναρδῆκη, ἡ ποιητικὴ καὶ εἰς τίλους ἀπαραμίλλου κάλλους λαξευμένη Φαῖστὰ του, ἡ συγκινήσασα καὶ συναρπάζασα ὄλον τὸν φιλολογικὸν κόσμον, ἡ εἰς τὴν τούτην δραματικὴν ἀγωνίαν καὶ στερρότητα τῆς τελευταίας αὐτῆς δεκαετηρίδος ἐπιγύσασα ὀλίγον φῶς καὶ ὀλην ζωὴν ἐξεδόθη φιλοκαλῶς εἰς ὠραῖον βιβλίον.

Ἡ ἐκδόσις τῆς εἶναι ἀληθῆς εὐεργέτημα δι' ὅσους δὲν τὴν ἤκουσαν καὶ δὲν τὴν εἶδαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσους ἀκόμη ἤν ἤκουσαν καὶ τὴν εἶδαν. Ἡ Φαῖστα εἶναι ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνων, ἃ ὅποια ὄσον ἀναγινώσκει τις καὶ ἀγαπᾷ πλείοτερον, τὰ ὅποια νανου-

ΦΙΛΙΑΣ ΤΕΛΟΣ

Διέμενα ὀλίγον ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ συνταγμὰ μου κατόπιν ἐστάλη εἰς Ἀφρικὴν. Καὶ δὲν εἶχον ἀκόμη παρέρθει ἐξ ἡμῶν ἀρ' ὅπου εὐρισκόμην ἐκεῖ, ὅτε λαμβάνω ἐπιτολήν τοῦ Ἰωάννου, δι' ἧς μοι λέγει νὰ τῷ εὐρω τινὰ τῇ αἰτίῃ τοῦ ὀποῖο ἐναλλάξ νὰ μετασθῇ, ὅπου ἤμην καὶ ἐγώ. Τὸ πρῶγμα, ὡς βλέπει τις ἐν εὐκολωτάτῳ, καὶ μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνός ὁ Ἰωάννης εὐρίσκειτο εἰς τὰς ἀρχάς μου Ἐπιανεβόμενος τότε ἀμφότεροι ὡς συνήθως τὸν βίον τῆς ἀλας. Ὡς πῶς ἔζωμεν ἰμεριμῶν, εὐτυχῆς. Καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν στενὸνρον συνεδιδόμεθα αἱ σχέσεις μας ὄλοεν καὶ τρυφερώτεροι καθίσταντο· ἀλλά καὶ εἰς αὐτὴν ἀκαίρως ἐπὶ ἐκείνου συμπτῆται εἰς τοῦτο, ὅστε ἵνα καταστήσῃ τὸ ἔγκλημα, ἕπερ μοιράωμαι· μοι ἐπεβλήθη καὶ διέπραξαι, ἀκόμη φρικωδέστερον, καὶ σπαρχτικώτερον.

— Εἶχον παρέρθει ὅπως δύο ἔτη, καθ' ἃ διαμένονεν ἐν Ἀφρικῇ, ὅτε λαθόντες ἀβῆαν ἐξ ἡμῶν διεπεραιώθημεν ὁμοῦ εἰς Γαλλίαν.

— Ἐν τῷ σχολεῳ καὶ ἀμύστα εἰς τὸν Ἅγιον Κῦρον διερχόμεθα τὰς παύσεις μας, ὅτε μὲν εἰς Νορμανδίαν ὅπου κατέκει ἡ θεία μου, ἥτις εἶχεν ἀναθεθεῖ τὴν Ραυμόνην, ὅτε δὲ εἰς τὴν ἑπαυλίαν τοῦ Βαλλέ, τὴν ὀποῖαν ἐκέκτηνο εἰς Ὀβέρνην ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἰωάννου.

— Ἡ κ. δὲ Μπρέολ ἦτο ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων τῶν ἐξαιρετῶν ἀγαθῶν. Πρὸς αὐτὴν παιδίον ἔτι ὀρμηκῶτος ἠθροβήθη ἑαυτὸν ἔλκυόμενον. Τὴν ἡγάπων ὡς θ' ἡγάπων τὴν μητέρα μου, ἄς ἔξῃ. Διότι φεῖ! ἀπέθανεν ὅτε ἡμην ἀκόμη παιδίον. Αὕτη δὲ πάλιν ἀρ' ἐτέρου μοι ἀπεδίεινε σφοδρὴν ὀλοῦσιν μητρικῆν. Μὲ περιέβαλλε διὰ τῆς αὐτῆς μερίμνης μεθ' ἧς καὶ τὸν υἱὸν τῆς. Ἐφανέτω οὕτως ἀποκημιούσά με διὰ τὰς θαπέας, τῶν ὀποῖων ὁ θάνατος τῆς μητρὸς μου μὲ ἐστέρησεν.

— Καθ' ἕκαστον ἔτος διηρχόμεν ἐξ ἐβδομάδας εἰς Βαλλέ. Μετὰ τὴν ἐξοδὸν μου ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ Ἅγιου Κῦρου, τέσσαρα ἔτη κατόπιν δηλαδὴ, διάφοροι

ρίζουν γλυκύτατα τὴν ψυχὴν, ἐνῷ ἀναστατώνουν καὶ συγκλονίζουσι βα- θύτατα τὴν καρδίαν, ἐγείροντα ἐν αὐτῇ κατακλυτμοὺς ὄλους ὑπερέτα- των αἰσθημάτων καὶ συγκινήσεων.

Ἡ Φαῖστα θὰ ἀπο-ελέσῃ ἐν τῶν πολυτιμωτέρων ἐγκαλλωπισμά- των πάσης Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, μίαν τῶν ὠραιότερων ἐν μὴ τὴν ὠραιωτάτην σελίδα τῆς συγχρόνου δραματικῆς ποιήσεως.

Περὶ φυλακῶν. Παρὰ τοῦ γνωστοῦ λογιτοῦ καὶ δημοσιογράφου κ. Γ. Φραγκοῦλης ἐξεδόθη εἰς ἐπίτομον βιβλίον ἡ περὶ φυλακῶν ἀναγνω- σθεῖσα μελέτη αὐτοῦ.

Ὁ κ. Φραγκοῦλης ἀποῦ ἐπισκέφθῃ τὰς κυριώτερας ἐν Γαλλίᾳ φυ- λακὰς καὶ ἐμελέτησε τελειῶς τὸν ὀργανισμόν αὐτῶν ἐπισκέφθη καὶ ἐμελέτησε καὶ τὰς ἰδικὰς μας. Ἐν τῇ δημοσιουθεσίῃ δὲ διαλέξει του ποιεῖται ἀρίστην καὶ πλήρη περιγραφὴν τῆς τελειότητος ἐκείνων, ὡς καὶ τῆς ἀτελείας καὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ ἀθλιότητων τῶν ἰδικῶν μας καὶ διὰ γλώσσης σθεναρῆς ἀληθοῦς πατριῶτου, πονουῦτος καὶ συναι- σθανομένου τὰ ἐκ τῆς ὀλιγορίας τῶν ἀρμόδιων προκύπτοντα κακὰ διὰ τὸ ἔθνος ὀλόκληρον, ἐπεκαλέσθη εἰς τοῦτο τὴν σύντονον προσοχὴν πάντων τῶν δυναμένων ὅπως δῆποτε νὰ ἐργασθῶσι καὶ συντελέσω- σιν εἰς τὰς ἑπιτελείουσιν ἐπὶ καταστάσεως ταύτης.

Ὡς δ' εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα οἱ λόγοι τοῦ κ. Φραγκοῦλης ἡρξισαν νὰ λαμβάνονται ὑπὸ σπουδαιοτάτην ἐπιψιν, προσελκλήθη δὲ νὰ μετάρσῃ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἣν ἐξέλεξεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα, ὅπως ἐργασθῇ περὶ τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἐν τῇ πό- λει μας δαπάναις τοῦ ὀμογενοῦς κ. Ἀβέρφου ἀνεγειρομένου Ἐρηθίου.

The Arena. Ὑπὸ τὸν τίτλον τούτον ἐξεδόθη ἐν Βοστώνῃ τε- τρακοσισέλιδον εἰκονογραφημένον σύγγραμμά, τῇ συνεργασίᾳ πολλῶν λογίων περιέχον ὠραῖα κοινωνιολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μελέτας.

Πρώτην ἐκ τῶν μελετῶν τούτων ἀναγινωσκόμεν τὴν τοῦ ἀγα- πητοῦ ἐν Βοστόνῃ φίλου καὶ συναδέλφου κ. Σαμουὴλ Βάρρους, πραγ- ματευομένην περὶ τοῦ φλέγοντος καὶ παρ' ἡμῖν ζητήματος τῆς με- ταρρυθμίσεως τῶν φυλακῶν καὶ περὶ τῶν ἐντυπώσεων, ἄς ἀπεκόμισε παρὰ τῆς ἐν Εὐρώπῃ περιοδείας του.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀφιεροῖ γραμμικάς τινας λέγων, ὅτι ἐν αἱ Κυβερνήσεις οὐδεμῶν λαμβάνουν περὶ τῶν φυλακῶν πρόνοιαν, μεγάλοι εὐεργεταί τῆς ἀνθρωπότητος ἤρξισαν καὶ ἐν Ἑλλάδι νὰ μεριμνῶσι περὶ αὐτῶν καὶ ἰδρούσιν οἰκοδομὰς ἀναποκρινόμεναι πρὸς τὸν ἠθικοπονητικὸν τῶν φυλακῶν προορισμόν.

Σύγχρονος Ἱστορία τῆς Βενεζουέλας. Παρὰ τοῦ κ. Ἐδουάρδου Πέπερ ἐξεδόθη ἡ κατὰ τὰ τρία τελευταία ἔτη πολιτικὴ ἱστορία τῆς Βενεζουέλας Ἰσπανιστί.

Τριανταφυλλία καὶ Πέδικος. Παρὰ τοῦ γνωστοῦ ποιητοῦ τῆς Λαῖδωσ κ. Π. Μελισσιώτου ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἕμμετρος ἀλληγορία. Οἱ στίχοι του εἶναι χαριέστατοι καὶ περιπαθεῖς καὶ ἡ ἰδέα τῆς ὀλης συνθέσεως του πολὺ πρωτότυπος. Τὸ βιβλίον τ μᾶται λεπτ. 50.

Revue des ecoliers, des ecolieres et de la famille. Παρὰ τοῦ κ. Κῶνστα Γιαννιοῦ ἐξεδόθη ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον γαλλιστί παιδικὸν ἐδο-

περιστάσεις, ἀνεξάρτητοι τῆς θελήσεώς μου, μὲ ἡμῶσιν νὰ ἐκτελέσω τὴν συνθήκην δι' ἐμὲ περιήγησιν ταύτην, τοσούτον πλήρη προσφιλοῦ ἀναμνήσεων. Ἡλπίζον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἐπαναλάβω τὰς παλαιὰς μου συνθέσεις, καὶ ἀνέμενον ἀνοπομόνωσ τὴν πρόσλησιν τοῦ Ἰωάννου. Πρὸς μεγίστην μου ὀ- μῶς ἐπληξην οὐδὲν τοιούτον συνέθη. Οὐ μόνον δὲ οὐδένα εἶδειν ὑπαντιμῶν κατὰ τὴν εἰς Ὀβέρνην ἔλευσιν μου, καθ' ὅσον ἀφῶσα τοῦτο, ἀλλ' ἐφαίνετο ἀπορεύων νὰ ὁμιλήῃ περὶ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς του. Μὲ ὀπισθέθη μό- νον ἐνθῶς εἰς τὰς θερμάς μου παρακλήσεις νὰ ἔλθῃ εἰς Νορμανδίαν Ἡμην σφόδρα ἐκπεληγημένος ἐκ τῆς προφανοῦς ταύτης ψυχρότητος τοῦ φίλου μου τὸν ἐγνώρισα οὕκ ἦττον πολὺ κελῶς, ὅστε ὅχι νὰ πιστεύσω ὅτε νὰ παντα- σθῶ καὶ ὅτι ἡ πρὸς ἐμὲ ἀρωτίτις του ἤλαττο, ἀλλ' ἀρωτίτις ἠθροβήθη ὅτι Ἐλλειψίς τυχόν ἐμπιστοσύνης παρ' αὐτοῦ, δὲν ἤδύνατο νὰ μὲ ἀρήσῃ ἀδιά- φορον.

«Καθῶς λοιπὸν εἶχομεν συμφωνήσει, ὁ Ἰωάννης ἤλθεν, ὅπως διέλθῃ παρὰ

μαδιατον περιοδικόν, ανταποκρινόμενον πληρέστατα εις τον προορισμόν του. Συνδρομή ετήσια δια τας Αθήνας και τας επαρχίας δρ. 6 δια τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 6.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Γ. Οί. Κυθωνίας. Αί συμβουλαί σας ὀρθόταται και πρακτικά. Θὰ προσπαθῶμεν νὰ συμμορφωθῶμεν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῶς ἐνδιαφέρον. — Καν Π. Α. Λεμησοῦ. Προηγούμενη μετὰ χρημάτων ἐλήφθη, ὡς και τελευταία. Βεβαίως αἱ εἰκόνες ἐν Εὐρώπῃ ἐπεξεργαζόμεναι θὰ εἶναι πολὺ ὠραιότεραι. Γράφω προσεχῶς. — Δα Π. Μ. Σκουτარი. Οὐδέποτε ἐζητήσατε λισμόν. Γράφωμεν. — Δα Δ. Σ. Manchester. Ἄντι νὰ σταλῶσι πρὸς ὑμᾶς ἐστάλησαν εἰς Βιέννην. Γράφωμεν ἐκεῖ, ὅπως σὰς διευθυνθῶσι. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ὑπῆρχε τόμος Διαπλάσεως 1894 δεμένος, σὰς ἔστειλαν τὸ 1893. — Δα Εὐ. Κ. Μύκονορ. Ἐὰν ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ εὐχαρίστως. — Καν Ε. Μ. Θ. Κέρκυραρ. Πάντα τὰ ζητούμενα ἀπεστάλησαν. Ἀντίτιμον αὐτῶν 4 δρ. και 20 λεπτ. — Κον Π. Δρ. Τάνταρ. Ἐχετε δίκαιον. — Δα Ὁ. Κ. Μάλταρ. Ἐστάλησαν ὅλοι οἱ τόμοι ἐπὶ συστάσει. Ἐπρωτιμῆσαμεν νὰ τὰ βαρύνωμεν μετὰ τὴν μικρὰν δαπάνην τῆς συστάσεως, πρὸς ἀσφάλειαν. — Καν Ε. Γ. Κ. Ἀσμουῦ. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ἀποστολὴν χρημάτων και ἐγγραφῆν νέας συνδρομητριάς. Πλὴν ἡ ἐν Ἑλλάδι συνδρομὴ εἶναι μόνον 5 δρ. Ὡστε ἀντὶ ὑπολοίπου σὰς στέλλομεν πρὸς ἀμφοτέρας ἀνὰ ἐν ἡμερολόγιον Δος Λεσβίου και πρὸς τὴν ἀνεπιάν σας ἐν ἡμερολόγιον α' Ἐφημ. Κυριῶν. — Καν Ε. Π. Ξηροχώριον. Ἐπληρώσατε 94 ; πότε ; — Καν Κ. Α. Λάρισσαρ. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος εἶχεν ἐπιφέρει ἀταξίαν. — Δα Π. Α. Πύργου. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ συγχαρητήριον τηλεγράφημα. — Καν Α. Χ. Γ. Σουλινᾶ. Εἰς Ρουμανίαν χαρτονομίαια ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. — Καν Μ. Ι. Β. Γενεύηρ. Ἡ συνδρομὴ σας μᾶς ἀπεστάλη και ἐκ Βιέννης. Ὡστε ἀντίτιμον εἰς τὴν διάθεσίν σας. — Καν Π. Π. Γ. Κεφαλληνίαρ. Ἐχετε δίκαιον. Ἦτο λάθος τῆς διαχειριστριάς μας. — Καν Τ. Χ. Ν. Κάρυστορ. Βεβαίως εἰς τὸ ὄνομα. Ἐὰν δὲν συνεχισθῇ διὰ τὸ Β' ἔτος θὰ ἐπιστραφῇ. — Καν Αἰ. Θ. Α. Τσαγγαράδα. — Μ. Κ. Ἀργαλαστήρ. — Ε. Σ. Barrage. — Θ. Α. Π. Κέρκυραρ. — Μ. Κ. Γάβριον. — Δ. Σπ. Λεχαινά. — Α. Π. Σ. Σύρορ. — Π. Οἱ. Bilbeis. — Ε. Σ. Σπάρτηρ. — Δ. Γ. Ἰθάκηρ. — Μ. Εὐ. Καβάλλαρ. — Κ. Γ. Π. Κάρυστορ. — Α. Ν. Δ. Ἄνδρορ. — Κ. Α. Οἱ. Βερισσοῦφ. — Κ. Δ. Ἐλάτειορ. — Ὁλ. Η. Λαγκαδία. — Ἀγ. Φ. Δρασιπείδα. — Αρ. Α. Βῶλον. — Αἰ. Ερ. Ζαχαζίγ. — Κρ. Θ. Χρ. Λαμίαρ. — Εὐ Σκ. Βραίλαρ. — Α. Γ. Σπάρτηρ. — Α. Σ. Ἄνδρορ. — Π. Δ. Ναύπλιορ. — Ε. Π. Ξηροχώριον. — Ν. Ξ Β. Θήραρ. — Ε. Δ. Σύρορ. — Π. Κ. Ἀχαΐαρ. — Μ. Κ. Ι. Ἄγιον Γεώργιορ. — Ε. Κ. Σκλ. Ἀργαστοῖορ. — Ε. Κρ. Σπάρτηρ. — Ε. Δ. Ἀμαλιιάδα. — Στ. Π. Ὑδραρ. — Π. Β. Κ. Αἰγιορ. — Α. Ε. Φιλιαπούπολι. — Εὐ. Οἱ. Ἀργαστοῖορ. — Κλ. Π. Φιλιατρά. — Ε. Χ. Στ. Φιλιαπούπολι. — Ι. Ε. Κ. Κεφαλληνίαρ. — Μ. Ν. Ζ. Ἀργαστοῖορ. — Α. Φ. Εβ. Κεφαλληνίαρ. — Π. Ι. Αρ. Λασσιοῖ. — Ε. Ι. Οἱ. Καλάμας.

— Κ. Ε. Δ. Λαμίαρ. — Α. Αρ. Ἀργαστοῖορ. — Αἰ Π. Ἀγουλινί. — Ι. Δ. Γέιοκ — Εἰ. Ν. Κ Μύκονορ. — Φ. Ε. Γκ. Πόρτ. Τεγία. — Αἰ. Π. Τούχ. — Μ. Κ. Β. Ζαχαζίγ. — Ι. Γρ. Σεβαστοῦπολι. — Κ. Δ. Π. Ναύπλιορ. — Σ. Σ. Ναύπλιορ. — Μ. Μ. Τρίπολι. — Κ. Οἱ. Καρρ. Ζαζιάζ. — Κ. Σ. Θεσσαλονίκηρ. — Χρ. Κ. Ἴρ. Ἀγγίριορ. — Εὐ Κ. Πάτρας. — Π. Ρ. Κύμηρ. — Θ. Κ. Ὀδησοῦ. — Αὐ. Α. Κεφαλληνίαρ. — Μ. Θ. Τρ. Κεφαλληνίαρ. — Μ. Κ. Κτῆμα Πάφου. — Μ. Δ. Ἀμφισσαρ. — Α. Γ. Φ. Κεφαλληνίαρ. — Α. Κ. Α. Βορδοσάνη. — Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ὡς και πᾶσας τὰς κ. κ. συνδρομητριάς, αἵτινες διὰ θερμοτάτων λόγων ἀληθοῦς στοργῆς και ἐκτιμῆσεως πρὸς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν συνεχάρησαν ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἐνάτῃ ἐπιτηρίδι αὐτῆς. Παρακαλοῦμεν δὲ πάσας ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξε νὰ ἀποστειλῶσιν ἐγκαίρως τὴν τοῦ Νέου Ἔτους, ἵνα μὴ διακοπῇ αὐταῖς ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Κατὰ τυπογραφικόν λάθος δὲν ἐτέθη ἐπὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τοῦ φύλλου τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος Ἔτος Θ'. ὡς ὄφειλε. Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομητρίαὶ νὰ διαγραφῶσι τὸ Η' και νὰ θέσωσι τὸ Θ' διὰ τὴν τάξιν.

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Παρά τὰ Χαντεῖα, ἐπὶ τὸ ξενοδοχεῖον ἡ ΒΟΙΩΤΙΑ

Ἡ θεραπεία τοῦ γάλακτος εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὸ γάλα εἶναι ἡ ἀληθὴς πανάκεια διὰ τὰ παιδιὰ, τὰς γυναῖκας και τοὺς ἀνδρας πάσης ἡλικίας. Ἀναιμικοί, καχεκτικοί, πάσχοντες ἀπὸ πνεύματι τοῦ λαίμου, τοῦ στομάχου, τῶν νεφρῶν, τῶν ἐντέρων, νευρασθενικοὶ ἢ και ἀπλῶς νευρικοὶ, ὅλοι θεραπεύονται διὰ τοῦ γάλακτος. Τὰ μικρὰ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας των πρέπει νὰ πίνουσι χάριν τῆς ὑγείας των τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὁκτὸν γάλακτος τὴν ἡμέραν. Ἀλλὰ ἵνα τὸ γάλα ὠφελῇ, ἀνάγκη νὰ εἶναι ἀγνόν, ἀρωματικόν, ἄδολον, εὐγεστον. Καὶ τοιοῦτον μόνον τὸ παρά τὰ Χαντεῖα Γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Δ. Βούλγαρη, τὸ ὑπὸ τὸ ξενοδοχεῖον ἡ Βοιωτία κείμενον δύναται νὰ προμηθεύσῃ. Τὸ πρόβατὸν και αἱ ἀγελάδες του διαιτῶνται εἰς τὸν ὕμνητόν. Διὰ τοῦτο τὸ γάλα του ἀποπνέει ὄλον τὸ ἀρωμα τοῦ θυμαριοῦ και ὄλην τὴν γλυκύτητα τῶν ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ. Τὸ μέλι του ἐπίσης τοῦ ὕμνητοῦ εἶναι ἀπαράμιλλον ὡς και οἱ λουκουμάδες και ἡ μπουγάτσα, ἣν εἰδικὸς τεχνίτης ἐκ Κων)πόλεως κατασκευάζει. Ὅλα αὐτὰ εἰς τιμὰς εὐθηγοτάτας

παρλλαγὰς χρωμάτων τοῦ φθινοπώρου. Ὀλόκληρον περιχαρὲς παρελθὸν ἐκινδύωθι ἐνώπιόν μου. Τὸ πᾶν μοι ἐνεθύμιζεν ἠδονὴν, εὐχαρίστησιν. Ἐδῶ ὁ ποταμὸς ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐρρίπτομεν τὸ ὠρατον πλοιαρίον τὸ φέρον τὸ ὄνομα τῆς δεσποινίδος δὲ Μπρέολ. Ἐκεῖ ὁ δεινῶν δὲ Λοφισκοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐφύνευσα τὸν πρώτον μου λαγῶν! . . . Ἄλλοτε μὲ ἀγκάλας ἀνοικτίας, μὲ τὸ μεϊδιάμα εἰς τὰ χεῖλη μὲ ὑπεδέχοντο εἰς τὴν φιλοξενίαν ταύτην σπῆρην. Σήμερον, ἔβθανον ὡς ξένος! Ὅθι ἐσοπιόμην ἀρά γε ἀδιάκριτος ; Ἡ ἡ κ. δὲ Μπρέολ θὰ μοι ἔλεγεν ὡς ἄλλοτε, ἂ ἴακωβε εἶσαι και σὺ υἱὸς μου». Αἱ ὕλακαί κυνὲς μὲ ἀπέσπασαν τῶν σιέψῶν μου. Παρατήρησα και εἶδον παρά τοὺς πρόποδας τοῦ λοφισκοῦ, ἐφ' οὗ ἰστάμην, νεαρὰν κόρην, ἥτις διὰ τῆς φωνῆς και τῶν χειρωνακίων της περκενίει μεγαλοπρεπῆ κόνη, ἰσχυρὸν και ἐφυῆστατον νὰ ριφθῇ εἰς τὸ πρό τῶν ποδῶν της ρεῖμα. Τὸ ζῶον ἐρρίφθη πρὸς τὰ ἐκεῖ, κατὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν, και ἐπανεῖρεν ὄλω, εὐθυμον τὸ ραβδίον, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε ρίβει ἡ κυρία του. Ἐπειτα αἰφνιδίως ἐστάθη, ἠνώρθωσε τὰ ὦτα και ὡς ὄσφραϊνόμενος τὸν ἐκ τοῦ μέρους μου ἀέρα, ἤρξατο ὕλακτῶν μετὰ δευτερόλεπτά τινα. Οἰωνὸς ἀπαίσιο. Ἡ νεάνις ἐστράφη ζωηρῶς ζητοῦσα διὰ τοῦ βλέμματός της τὴν αἰτίαν τῆς ἀντυχίας τοῦ πιστοῦ αὐτῆς φίλακος. Μολοντί ἀλλοίωσις τελεῖα ἐπῆλθεν εἰς αὐτὴν και μὲ ὄλον τὸ διάστημα, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχώριζεν, οὐχ ἤττον ἀνεγνωρίσα ἐν τῇ ὠραίᾳ και ὑψηλῇ νεάνιδι, τὴν δεσποινίδα δὲ Μπρέολ. — Ἐπληθίσασα. Μετὰ παρατήρησιν προσεγγίζοντα, χωρὶς ν' ἀποκρύψῃ βαθεῖαν ἐκπληξίν. — αΜ' ἐλησημονήσατε παντελῶς λοιπόν, Ὀδέττη ; τῆ εἶπον χαιρετῶν αὐτήν. Δὲν μ' ἀναγνωρίζετε πλέον ; Ἡρωθρίασεν ἔλαφρως. Καὶ ἀβρομῆτως μοι ἔτεινε τὴν ὠραίαν της χεῖρα. — ἦ ἦ ! να ! εἶπε ὁ ἴακωβος, εἶπεν ἀπλῶς, Διὰ τὴν δὲν μᾶς εἰδοποιήσατε περὶ τῆς αὐξίσεώς σας, Ἠθελήσατε νὰ μᾶς προσηνῆσητε εὐχάριστον ἐκπληξίν, ὅπως ὅτε εἶθε μικρὸς. Ἄς εἰσελθῶμεν γρήγορα. Ἡ μήτηρ μου και ὁ Ἰωάννης θὰ εἶναι πολὺ εὐχρηστὲς νὰ σᾶς ἴδουσι. Ἦ καλὴν ἰδέαν εἶχατε, νὰ ἔλθητε. Σὰς ἀγαποῦν τόσοσιν ἐδῶ! . . . Ἡ κυρία δὲ Μπρέολ και ὁ υἱὸς της, συνδιελέγοντο, ὅταν προηγούμενης τῆς Ὀδέττης, εἰσελθόν εἰς τὴν αἴθουσαν ἔνθα εὕρισκοντο. Ὁ Ἰωάννης μὲ παρατήρησε

μὲ ὕψος ἀνθρώπου ἀμφιβάλλοντος ὅτι διατελεῖ ἐν ἐγγρηγόρσει, ἔπειτα δι' ἐνὸς ἀλματος ἐπήρξατο περὶ τὸν τραχήλόν μου. — Ἄγαπητέ μοι φίλε, εἶπε μετὰ πάθους, πόσον εἶσαι καλὸς σκεπτόμενος ἡμᾶς . . . Ἡ ἐγκάδοις ὑποδοχῆ τῆς πυρογαδισπολίνης μοι ἔδωκε νὰ ἐνοήσω, ὅτι εἶχον ἄξιον ὑποπευθεῖς, ὅτι θὰ καθίσταμην ἀδιάκριτος. Μάλιστα, ὅτε τῆ εἶπον ὅτι ἐπρόκειτο νὰ λάβω τὸ τραῖνον τῆς ἐσπέρας μὲ ἐπέπληξε τοσοῦτον φιλοστοργίως, ὥστε συγκατετέθη μετ' εὐχαριστήσεως νὰ ἀναβάλω ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἀναχώρησίν μου. — Ὁ Ἰωάννης, μᾶς εἶπε καλῶς, προσέθηκεν, ὅτι θὰ εὐρεθῆτε ἀρετὰ ἐστενωχωρημένους κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν σας, μετὰ τὰς ἐκ τῶν θαλασσίων λουτρῶν ἀπολαύσεις. Ἐν τοσοῦτω, ἀγαπητέ μοι ἴακωβε εἶμαι ἀρετὰ φίλαυτος, ἐπιθυμοῦσα νὰ σὲ κρατήσω ὡς δεσμώτην ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐπὶ τῶν ὀρέων μας. Νὰ στενωχωρηθῶ παρ' αὐτοῖς ! παρὰ τοῖς φίλοις μου, οἵτινες μετὰ τὴν ἀδελφῶν μου ἦσαν ὅ,τι προσφιλέστερον εἶχον ! Πλὴν πῶς ὁ Ἰωάννης ἠδυνήθη νὰ συλλαβῇ παρομοίαν ἰδέαν ! Τὸν παρατήρησα . . . Ἡρωθρίασε και ἔστρεψε τὴν ὀμίλησιν. Ὅκτω, δεκαπέντε ἡμέραι, ἀκολούθως εἰς μὴν παρήλθε. Δὲν ἀπεφάσιζον ν' ἀπέλθω. Ἡ ζωῆ, ἥτις μοι ἐφαίνετο πλήρης γελοισσῶν ἐλπίδων, ἦτο τώρα γιλιαικὴ λαμπρότερα και ὠραιότερα. Αἱ εὐτυχεῖς ἀναμνήσεις τῶν παιδικῶν μου γρόνων, ἡ μητρικὴ στοργῆ τῆς κυρίας δὲ Μπρέολ, ἡ φίλτα τοῦ Ἰωάννου, πάντα ταῦτα ἦσαν δι' ἐμὲ ἀρχοῦσα ἐξηγήσεις τῆς εὐτυχίας ταύτης. Ἄλλ' ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας μου, ὠραίαν τινὰ πρῶϊαν κατενόησα ἀπορητόν τι, ἀνεῦρον τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς γοητείας, ἥτις μὲ ἐδέσμευεν, ἐξ ἧς ἐπαχσον. Προήχοτο ἐκ τῶν ὄσθαλαμῶν ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἀστεϊεῦόμενος ἐκάλουν μικρὰν ἀδελφὴν μου. Δὲν προσεπάθησα νὰ τὸ ἀποκρύψω. Ἠγάπων τὴν Ὀδέττην ! . . . Ἄλλ' ἡ δεσποινὶς δὲ Μπρέολ ἠθάνατο ἀρά γε δι' ἐμὲ ὅ,τι και ἐγὼ δι' αὐτήν ; ἄλλο τι παρὰ φίλιαν κοινήν, συνήθη ; Τοῦτο πρό παντὸς ἐπόθουν νὰ μάθω. Κατ' ἀρχὰς μὲ μετεχειρίζετο ὡς καλὸν φίλον μετὰ τῆς ὀλίγου ἀγρίας ἀπλότης της, ἥτις ὅμως παρ' αὐτῆ ἦτο ἡ μά ἐπὶ πλέον χάρις. Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὄληρον καθίστατο ἐπιφυλακτικότερα, ὀλιγώτερον διαχρηστικῆ. Οἱ παιδικοὶ της τρόποι ἐξηλεθθησαν και ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπέβαινε σοβαρώτερα. Διὰ τῆ Ὀδέττη ἐρέμδαζεν ; Διὰ τὴν ὀνειροπόλει ; Μὴ ἠνῶνσε τὴν συμπάθειαν, ἥτις μὲ ὤθει πρὸς αὐτήν, και ἀνταπεκρίνετο εἰς αὐτὴν ἐν μυστικότητι ; (ἀκολουθεῖ)